

סינוור

דורון וולף

אוצרת: יונת קדוש

פתיחה: שבת, 7.12.19 בשעה 11.30

נעילה: שבת 1.2.2020

שעות פתיחת הגלריה: בכל שבת 13.00 - 11.00

דורון וולף, על הקפה, שמן על בד 140x100 ס"מ, 2019

הגלריה לאמנות רמות מנשה

דורון וולף, ואניטאס, שמן על בד 55x120 ס"מ, 2018

שעות פתיחת הגלריה: בכל שבת 13.00 - 11.00

לתאום ביקור במועד אחר:
יונית קדוש 052-3864955, מירי ורנר 052-2485391

Opening hours: Sat 11:00-13:00

To schedule your visit for another time:
Yonit Kadosh 052-3864955, Miri Werner 052-2485391

סינוור

כתם לבן, ציור של "פלאש" – הבזק מצלמה, ניתן אל מראה מצוירת ומכסה חלקה על בד הקנבס.

אזכורי יצירות מופת מתולדות האמנות של התרבות המערבית, משמשות כמילים בשפה האמנותית של דורון וולף, להן הוא מקשיב, סופג לתוכו את הטודות הנסתרים, מפענע, מגיב להן ומשתמש בהן. בהשראתן מצייר את יצירותיו, אליהן הוא מצרף דימויים אישיים, מצייר את סביבתו הפרטית ומקיים איתן דיאלוג.

לדבריו: "אותן יצירות מכוננות, הן אבני יסוד בחינוכי האומנותי והתבוננותי בעולם, מעין DNA של הקליטה החזותית שלי וחלק מהדקדוק הפנימי שדרכו אני מבין את השפה החזותית של העולם". ציוריו של וולף מחברים קצוות רחוקים מרחק מאות שנים עם ימינו. בחלל הגלריה מוצגת קבוצת ציורים מהשנים האחרונות. כל ציור וציור הוא מעין חלל משנה חדש שבו ערוכים דמויות וחפצים, שהווית החיפוש והאיתור של קו המקשר ביניהם, מרתקת.

ציורי התפנים (inferior) המוצגים בתערוכה נוצרו מחיבור פיסות של דימויים. שפתו הציורית של וולף מורכבת מדימויים שהוא בוחר מבין אין ספור צילומים שצולמו בגניעה מהירה בטלפון הנייד, המאפשר לחטוף את הרגע בקלות, או משפע הדימויים מהמדיה הדיגיטלית, שמציפה ומסנוורת את עינינו. בהשראת הדימויים האל-חומריים הללו, בעבודה עמלנית ואיטית של ציור מסורתי, במיומנות ובדייקנות רבה, הוא מתרגם לחומר, מצייר במכחול וצבעי שמן.

וולף מקיים שיח ושיג עם טכניקות שפרצו דרך לפני מאות שנים, לפני עידן המצלמה. הוא מתכתב עם ציוריו של האמן ההולנדי יאן ורמיר מהמאה ה-17, שהפליא לצייר תאורה והשתקפויות בתוך חדרים המצוירים בפרספקטיבות מדויקות. אליהם הוא מגיב. לוגומה בציור הכלב מול האור החודר מחלון החדר או בציור כניסת הבית הריקה והמוארת באור טבעי.

חוקרים מעריכים כי ורמיר נערך ב"קמרה אובסקורה" – "ההלכה האפלה" אותה המצאה שהביאה לפיתוח המצלמה מאוחר יותר. בציוריו, וולף מתייחס לפעולת הצילום. דימוי אור הבזק המצלמה המוחזר ממראה מופיע במספר עבודות.

יבהראת מאמרו של דורו בורשטיין "החלל הפנימי של יצירת האמנות" ספרייל 36 עורכת רחל סוקמן

אותו אור יכול לסמן את נכחותו של הצלם/צייר זה העומד מהעבר השני של התמונה, אך בו בזמן גם להעלים את דמותו על ידי סינוור. כתם האור מעוות את הדימוי ויוצר דרמה, מעין תקלה טכנית שנוצרה בעקבות אור מלאכותי חזק, מאיר אותו ושוורף אותו כאחד.

חלונות, מראות, גופי תאורה והשתקפויות מצוטטים בציוריו. השתקפויות של יצירות מופת במראה שבציור, יוצרת מעין רצף ללא גבול של הדימוי. בהתכתבות עם הציור "נישואי הווג ארנולפיני" (1434) של הצייר הפלמי יאן ואן אייק אשר בבואת המאסטר מופיעה במראה שבחדרם של הווג ארנולפיני, מעמיד וולף בציורו "ללא כותרת (ארנולפיני)" מראה חדשה, מראה מול מראה, ומכפיל את נכחותו ("סלפ"י שלו/של המאסטר). כתם הגוף מ"ינוס עם מראה" (1647) של דייגו ולאסקו מוכפלת פעמים מספר ב"ינוס במראה" של וולף, גבעות הנייר מוסיפות נופך חושני ותאורה מלאכותית מערפלת את התמונה.

שקית במבה, בקבוק פלסטיק או צנצנת מלח הם ה"ואניטאס" (מלטינית: ריקנות) של תקופתנו. אמנים פלמים והולנדים מהמאות ה-16-17 ציירו ציורי טבע דומם עם משמעות סמלית להבל החיים, רומזים להתכלות החיים ומטיפים לדרך חיים מוסרית יותר. תחביר חדש נוצר במערך החפצים האישיים בציור "ואניטאס" של וולף. פטיפון, כוסות משקה, שוקולד סנטה קלאוס וברקע מושב נהלל בתצלום אור. בקדמת הציור מצויר מגזין פתוח ובו ציור משנת 1697 של ארנב מת שלל-צייד וכתם לבן מוחזק על המראה המצוירת.

וולף מחבר דימויים מחיי היום יום עם יצירות מופת. מטשטש מעמדות בין נמוך וגבוה. בוחן את מקום הדימוי בחינו העכשוויים. ציטטיו מערערים על רעיון המקוריות של הציור, דנים על היחס בין ציור לצילום, על משך הזמן הנדרש לצייר ציור שטן לעומת הרף העין של צילום או קליטת דימוי מודפס או דיגיטלי. הוא שואל שאלות לגבי מקור והעתק, ומגיש לנו התבוננות על אורח החיים שלנו מתוך קטעי חזי הפרטיים.

יונית קדוש, דצמבר 2019